

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt torsdag den 5. marts 2015

Sag 3/2015

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for **Kærende**

(advokat Mads Bendix Skelbæk-Knudsen)

mod

Tryg Forsikring A/S

(selv)

I tidligere instanser er truffet beslutning af Retten i Glostrup den 15. april 2014 og afsagt kendelse af Østre Landsrets 3. afdeling den 3. juli 2014.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Michael Rekling, Hanne Schmidt og Lars Hjortnæs.

Påstande

Kærende, Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for **Kærende**, har nedlagt påstand om stadfæstelse af Retten i Glostrups afgørelse.

Indkærede, Tryg Forsikring A/S, har nedlagt påstand om stadfæstelse af Østre Landsrets kendelse.

Sagsfremstilling

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for **Kærende** anlagde i februar 2008 sag mod Tryg Forsikring A/S med påstand om, at Tryg som ansvarsforsikrer for **Kærendes** tidligere arbejdsgiver skulle betale et foreløbigt opgjort krav på 196.235,49 kr.

for tabt arbejdsfortjeneste og positive udgifter samt godtgørelse for svie og smerte som følge af en arbejdsskade.

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for **Kærende** anlagde tillige i november 2008 sag mod Ankestyrelsen med påstand om, at styrelsen skulle anerkende **Kærendes** **skade** som en arbejdsskade omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Under sagens forberedelse anmodede Dansk Metalarbejderforbund Tryg om at afgive en proceserklæring om, at Tryg ville frafalde indsigelser om uhjemlet udstykning af sagen, hvis sagen blev hovedforhandlet på det da foreliggende grundlag. Ved processkrift af 9. februar 2009 afviste Tryg at afgive en sådan proceserklæring.

Ved processkrift af 7. maj 2009 forhøjede Dansk Metalarbejderforbund sin påstand med et skønsmæssigt opgjort beløb på 1.500.000 kr. til dækning af **Kærendes** tab af erhvervsevne samt af tabt arbejdsfortjeneste.

Ved processkrift af 2. december 2013 nedsatte Dansk Metalarbejderforbund påstanden til 728.351,70 kr. som følge af, at Arbejdsskadestyrelsen nu havde anerkendt **Kærendes** **skade** under arbejdsskadesikringsloven.

Herefter forligte parterne sagen den 12. marts 2014 således:

”Tryg betaler til **Kærende** 420.129,29 kr. til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav, som han måtte have i anledning af sit arbejde for **Anonymiseret** Maskinfabrik A/S.

Beløbet udgør 272.768,39 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, 37.411,52 kr. i godtgørelse for svie og smerte, 6.129,51 kr. i erstatning for positive udgifter og 103.819,87 kr. i renter.

Det overlades til retten at træffe afgørelse om sagens omkostninger efter sædvanligt indlæg fra parterne.”

Ved retsbog af 15. april 2014 traf Retten i Glostrup følgende beslutning:

”Ved forliget har hver part for en del tabt sagen og for en del vundet sagen, jf. retsplejelovens § 313. Da det må lægges til grund, at sagsanlægget har været nødvendigt, finder retten, at sagsøgte skal betale delvise sagsomkostninger til sagsøger.

Sagsomkostninger fastsættes med udgangspunkt i forligsbeløbet uden renter, men således at sagsøgte bør godtgøre sagsøger de med påstandsforhøjelsen forbundne udgifter til retsafgift, der som sagen var oplyst er nødvendiggjort af, at sagsøgte ikke har villet afgive en bindende proceserklæring om ikke at gøre indsigelse om udstykning gældende.

Retten bestemmer herefter, at sagsøgte inden 14 dage skal betale 79.430 kr. i delvise sagsomkostninger til sagsøger. Beløbet dækker positive udgifter til retsafgift på 34.180 kr. og til indhentelse af journaler med 250 kr. samt 45.000 kr. inklusive moms af udgiften til advokat.

...

I henhold til retsafgiftslovens § 2, stk. 6, tilbagebetales en tredjedel, dog mindst 500 kr. af berammelsesafgiften, da sagen er sluttet udenretligt inden afholdelse af hovedforhandlingen.

Der tilbagebetales herefter 6.840 kr....”

Tryg kærede afgørelsen til Østre Landsret med påstand om, at Tryg alene skulle bære en mindre del af udgiften til retsafgift, mens Dansk Metalarbejderforbund påstod stadfæstelse. Landsretten ændrede ved kendelse af 3. juli 2014 byrettens afgørelse. I kendelsen hedder det bl.a.:

”Det fremgår af Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004, Reform af den civile retspleje III, punkt 3.2. side 255 og 256, at det i praksis er meget almindeligt, at en part, der får delvis medhold i en påstand om betaling af et pengebeløb, tillægges takstmæssige omkostninger i forhold til det tilkendte beløb. Det fremgår endvidere, at en part bør bære risikoen for det standpunkt, parten indtager under retssagen ved sin påstand.

Efter det oplyste findes der ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt, idet landsretten ikke finder det godtgjort, at det alene beroede på kærendes forhold, at indkærede hævede påstanden med 1.500.000 kr. Herefter og i øvrigt af de af kærende anførte grunde, skal kærende godtgøre indkærede omkostninger til retsafgifter i forhold til forligsbeløbet, hvilket med fradrag efter retsplejelovens § 2, stk. 6, udgør 6.590 kr., hvorfor

bestemmes:

Byrettens omkostningsafgørelse ændres, således at Tryg Forsikring A/S skal betale 6.590 kr. til delvis dækning af Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [REDACTED]
Kærendes udgifter til retsafgifter.

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [Kærende] skal i kæremålsomkostninger inden 14 dage betale 2.000 kr. til Tryg Forsikring A/S.”

Anbringender

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [Kærende] har anført bl.a., at det var nødvendigt at forhøje påstanden med 1.500.000 kr., idet Tryg Forsikring A/S ikke ønskede at give afkald på at gøre indsigelse mod den skete opdeling af sagen. Der var som følge heraf risiko for, at [Kærende] blev afskåret fra at rejse krav om yderligere erstatning, hvis sagen mod Ankestyrelsen endte med, at han ikke fik medhold. En forsvarlig førelse af sagen nødvendiggjorde derfor, at påstanden blev forhøjet. I øvrigt har Tryg ved forliget frafaldet sine indsigelser mod erstatningskravet, og [Kærende] havde således objektivt set ret i det standpunkt, som påstanden udtrykte.

Tryg Forsikring A/S har anført bl.a., at der ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet, hvorefter Tryg ikke skal betale sagsøgers udgifter til retsafgift af ikke vundne beløb i sagen. [Kærende] må selv bære risikoen for de processkridt, som blev taget som led i sagens udførelse, og selv om han måtte have haft god grund til at forhøje påstanden, skal Tryg ikke betale sagsomkostninger til dækning af retsafgift af den del af den forhøjede påstand, som ikke fik dækning ved forliget. Tryg opfordrede i øvrigt til, at [Kærende] kunne nedlægge en anerkendelsespåstand i stedet for at forhøje påstanden.

Højesterets begrundelse og resultat

I den foreliggende sag havde Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [Kærende] nedlagt påstand om, at Tryg Forsikring A/S skulle betale 196.235,49 kr. og 1,5 mio. kr., i alt knap 1,7 mio. kr. til [Kærende]. Ved forliget mellem parterne fik [Kærende] medhold i, at der var grundlag for at rejse et krav om erstatning mod Tryg, ligesom [Kærende] ved forliget fik medhold i, at Tryg til ham skal betale et beløb på 316.309,42 kr. med tillæg af rente.

Udgangspunktet er herefter, at Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [Kærende] skal have tilkendt sagsomkostninger til dækning af sin udgift til retsafgift med et beløb, der svarer til retsafgiften af det vundne beløb. Af de grunde, der er anført af landsretten,

tiltræder Højesteret, at der ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet, og stadfæster derfor landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [REDACTED]

Kærende betale 3.000 kr. til Tryg Forsikring A/S.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage fra denne kendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 5. marts 2015.

Anonymiseret

kontorfuldmægtig